

Tines de glans de la casa Gran

Olost

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector nord-oest del terme municipal
Emplaçament A 950 metres per pista forestal de la carretera BP-4653, punt quilomètric 4'350.

Coordenades:

Latitud: 42.00492
Longitud: 2.05795
UTM Est (X): 421987
UTM Nord (Y): 4650752

Classificació

Número de fitxa 08149 - 76
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Es troben parcialment cobertes de terra i vegetació. Presenten força erosió.

Protecció Inexistent
Número inventari Sí, IPIC. 24.1.15.062

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 008A00054

Fitxes associades:

[La casa Gran](#)

Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dc., 27/02/2008 - 01:00

Descripció

Les tines de la casa Gran es troben situades uns 150 metres a l'oest de l'església parroquial de Santa Creu de Jutglar, a l'extrem d'una esplanada rocosa, prop del camí que comunica Santa Creu de Jutglar amb la masia de Coll de l'Arç, al nord-oest de la casa que els dóna nom. Es tracta de dues tines picades a la roca mare que es troben plenes de terra i vegetació. La tina més gran té un diàmetre de 1'70 metres i la més petita té un diàmetre de 1'45 metres. Sols conserven una profunditat vista d'uns 20 centímetres. Possiblement, estant a l'extrem d'una plataforma rocosa, podrien tenir un forat de desguàs tot i que no s'ha pogut confirmar.

Observacions:

La tercera imatge s'ha extret de l'Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya. Olost. Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya.

Història

Antigament, les masies que tenien rouredes, utilitzaven les glans per a engreixar els porcs (a les zones on no hi havia rouredes s'utilitzava sobretot el blat de moro). Al Lluçanès central, en general, hi havia grans rouredes que permetien collir glans a tothom qui ho volia, amb la condició d'haver de donar la meitat a l'amo de la roureda. Per a conservar les glans, moltes masies tenien el "jup" (xup o aljup), que era un pou on hi feien anar aigua i allí tiraven les glans, mantenint-se tendres i fresques tot l'any (VILARRASA:1975).

Bibliografia

MESTRE, Pere (1998). Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya. Olost. Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya.

VILARRASA, Salvador (1975). La vida a pagès. Impremta Maideu.

